

Et af hovedproblemerne med hele det sociale område er, at kommunerne ikke har udvist interesse for det her område, samtidig med at de har et klart ønske om at blive større, et ønske om at overtage institutionerne uden klart at tilkænde-give, at de ønsker indholdet.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

For det første ved vi jo godt, at der har været en kamp mellem amtsrådspolitikere og kommunalpolitikere, altså forstået på den måde, at amtsrådspolitikere i høj grad har gjort sig til talsmænd for, at tingene bør ligge i regionen, og kommunalpolitikere for, at tingene skal ligge i kommunerne.

Den kamp bør man måske lige have i baghovedet, når man hører fru Anne Baastrup nævne – så vidt jeg hørte det – at en amtsrådspolitiker havde sagt noget om kommunens mulighed for at involvere sig i en institution, som i givet fald efterfølgende skulle være kommunal.

For det andet vil jeg sige til fru Anne Baastrup, at nu skal vi også passe på, at vi her i Folketinget ikke er meget længere fremme, end man rent faktisk er med processen. Det er først nu, vi er ved at få det kommunale landkort på plads, så kommunerne ved, hvem de bliver lagt sammen med, og de sidste folkeafstemninger falder på plads, så vi ved, hvordan det ser ud.

Kl. 13.25

Så har man jo hele resten af 2005 og hele 2006 til at finde sig til rette med de nye rammer og de nye opgaver, før det hele skal falde på plads 1. januar 2007. På den debat, vi har her, lyder det somme tider, som om vi tror, at opgaverne er flyttet, men det er de altså ikke.

Jeg tror på, og jeg synes, jeg kan se det på det engagement, der er rundtomkring i kommunerne, at de enkelte kommunalpolitikere i den grad gør sig klar til at modtage de nye opgaver.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Christian Wedell-Neergaard som ordfører.

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Der er ikke nogen, der kan fortænke os i Det Konservative Folkeparti i at kippe med flaget i denne her situation, hvor der foreligger et forslag, hvorefter amterne skal nedlægges. Det er jo et synspunkt, som Det Konservative Folkeparti har haft gennem en årrække, og det viser sig nu,

at det nyder fremme, at det kan lade sig gøre, og det er vi naturligvis meget glade for.

Vi ser nogle meget store fordele i den reform, vi er i gang med at gennemføre: en moderne, fremtidssikret offentlig sektor delt på tre niveauer med en klar fordeling af rollerne.

Vi er jo i gang med at oprette nogle regioner, som har direkte valg, og det direkte valg er en sikkerhed for det demokratiske islæt i de beslutninger, som regionerne skal træffe. Derudover flyttes der i forbindelse med amternes nedlæg-gelse en række opgaver til kommunerne.

Vi er særlig optaget af, at regionerne bliver nogle, som kan varetage de store opgaver, der er henlagt til regionerne, og angsten for, at der ikke er nogen demokratisk opbakning til regionerne, gælder i hvert fald ikke for Det Konservative Folkeparti, for jeg kan sige, vi har opstillet lister nu til de fem regionsvalg, og alle lister er på 30, 40, 50 personer, som alle sammen står på listen, fordi de ønsker at blive valgt, og fordi de ønsker at øve indflydelse på regionens kommende arbejde.

Jeg ser nogle meget store fordele i regionerne og i den måde, det er opbygget på, nemlig det forhold, at man nu får samlet en større enhed omkring sundhedsvæsenet. Vi har snakket funktionsbærende enheder, og det vil sige det befolkningsgrundlag, der har skullet være til stede for at køre et effektivt sundhedsvæsen. Der er specialiserede afdelinger, som skal helt op på 750.000-1.000.000 borgere, for at der kan være den nødvendige masse til, at man kan opretholde vagtberedskaber osv. Alt det bliver der nu taget højde for, samtidig med at man får skabt en kolossal sammenhæng i sundhedsvæsenet mellem primærsektoren, altså de praktiserende læger, og sygehusene.

Samtidig er det jo sådan, at regionsrådet, der har ansvaret for det hele, får en mulighed for at gennemtænke nye procedurer og sammenhænge, skabe det sammenhængende patientforløb, således at patienterne oplever, at de ikke bliver stoppet undervejs, men kan gå direkte fra kirurgi til stråler til kemoterapi, hvis det drejer sig om kræftbehandling.

Jeg mener altså, at regionerne og deres opgaver bliver tilgodeset på den måde, at man samler det, og at man kan lave en specialeplan, som på en helt anden måde end den specialeplan, man har i dag, kan danne udgangspunkt for en god og effektiv offentlig sektor. Jeg er helt sikker på, at man kan få mere sundhed for pengene.